

Kolding Idræts-Forening

Om fodboldspillet i Kolding kunne der af en udenforstående skrives mange interessante ting, specielt om forholdet mellem de eksisterende klubber og foreninger, og om hvorfor en by af Koldings størrelse ikke forlængst er repræsenteret i danmarksturneringen. Imidlertid må vi lade dette problem ligge, men må al-

ligevel beklagende konstatere, at Kolding som helhed »kun« får plads i seriehefterne. Idræts-historien i Kolding går så langt tilbage, og fodboldspillet nåede allerede i 1897 til Kolding Fodsport Klub, der er forløberen for Kolding Idræts-Forening.

Helt klart er det umuligt at gengive de før-

KIF's hold ca. 1907. Bagest fra venstre: Munk, Steffensen, Kyster, Lenet, Friman Nielsen. I midten: Gust. Andersen, Vilhelmsen, Laugesen. Foran: Ambr. Larsen, Simonsen og Johs. Adsbøl.

ste års begivenheder, men KIF's første protokoloptegnelser fortæller dog, at man allerede i 1897 havde et hold parat til at møde Bække Sportsforening. Desværre har det været os umuligt at få opklaret forløbet af denne kamp — det havde sikkert ikke været kedeligt at høre om i dag, for i protokollen står der, at Kolding efter 2¼ times fodboldspil blev sejrherre med et mål og 26 frispark, medens der i private optegnelser fortælles, at Kolding vandt med et mål og 20 points.

Der er jo sikkert ikke så få fodbolddommere af i dag, som ville være interesseret i at få at vide, om de 26 frispark var dømt til eller mod Kolding, hvis det sidste har været tilfældet, må det have været et spil for mandfolk.

Det var klubbens energiske formand, Chr. Gundersen, som var stærkest medvirkende til fodboldspillet's indførelse, og da han afgik som formand, fik man i bogtrykker L. Christensen samt kommissærerne Nielsen og Jasper nogle initiativrige ledere, som fulgte arbejdet op.

Som en af de første klubber i Jylland havde KIF allerede i 1901 besøg af de stærkeste københavnske fodboldhold. ØB og B. 93 kom på besøg, og selvfølgelig vandt de store sejre over KIF, men man lærte meget, og lederne var ikke bange for at engagere sig med fremmede

modstandere, hvilket blandt andet skete, når der kom marinesoldater eller fremmede søfolk til havnen. Men det vigtigste skridt i disse første år var dog oprettelsen af en drengeklub, eller som man kaldte det dengang, ungdomsskole. Det viste sig hurtigt at være en meget klog beslutning, idet det blev denne »skole«s medlemmer, der førte KIF frem i lyset.

Så tidligt som fra 1905 til 1909 var KIF så stærkt spillende, at holdet hvert eneste år nåede frem til finalen om jyllandsmesterskabet, uden dog en eneste gang at nå dette mål. Og så må læserne iøvrigt undskylde os, at vi springer en lille halv snes år over, for fra 1910 til 1918 eksisterer der simpelt hen ikke nogen skriftlige beretninger. I 1918 tages den tabte tråd op igen, og det endda på allerbedste vis, idet KIF's juniorhold hjemfører det første jyllandsmesterskab til klubben. Det skete ved, at drengene i finalen besejrede AGF 3—2 efter omkamp.

Men samme år opstod der store brydninger indenfor fodboldafdelingen, og da det trods flere forhandlinger viste sig umuligt at forlige parterne, resulterede dette i, at afdelingen splittedes. Langt den største del af spillerne foretrak at gå deres egne veje, de meldte sig ud, og resultatet blev Kolding Boldklub. For KIF var

KIF's 2. hold. Vinder af sydjysk turnering ca. 1917. Bagest fra venstre: J. Koerstz, Joh. Schmidt, N. Nielsen, P. Hørlyck, A. Mikkelsen, Ulrich Sørensen, jun. Knælende: Thisted Hansen, »Jyden«, H. Holdt. Siddende: J. Nielsen, Rasmus Nielsen og H. Skjønnemand.

situationen næsten katastrofal, så godt som alle de spillere, man skulle bygge fremtiden på, var forsvundet, og man havde ikke engang aktive nok til at mønstre et hold i JBU's turnering.

Men KIF's hovedledelse måtte, at fodboldafdelingen skulle videreføres, koste hvad det ville, og ved at få ældre medlemmer, der forlængst havde sagt fodboldspillet farvel, til at stille op igen, havde man folk nok til et hold i B-rækken. Det var et hårdt job for disse veteraner, men KIF kan faktisk i dag takke dem for, at foreningens fodboldafdeling kom over det kritiske punkt. Store nederlag raslede ned over holdet, og de økonomiske vanskeligheder var store, men spillerne holdt trofast sammen, og så småt begyndte det at gå fremad igen.

KIF's A-hold 1922. Bagest fra venstre: Lederen Ulrich Sørensen, Johs. Andersen, Niels Nielsen, Andreas Thomsen, Holger Westengaard, Hans Christiansen, Einar Hansen, Esmann Hansen, Poul Hauritz, Nis Nissen, Knud Dahl og Johs. Lund.

En ny ungdom kom til, og da der i 1919 kom en uventet tilgang af spillere fra en forstadsklub, begyndte det at lysne. Man kunne begynde at se frem til den dag, hvor man blev Kolding Boldklub jævnbyrdig. I de første kampe vandt KB sikkert, men den 20. april 1922 kom den store dag for KIF. Da tørnede de to hold atter sammen i turneringen, og KIF vandt med 2—1 — et resultat, der blev modtaget med jubel og begejstring af alle klubbens medlemmer.

Fra det øjeblik kom der et sportsligt set sundt forhold mellem de to konkurrenter. De var — og er — arve-

fjender, og som sådan blev der ikke sparet på kræfterne, når de tørnede sammen til turneringsopgør, men selv om man nok kan ærgre sig over, at de mange gode kræfter bliver

»spildt« i to klubber, hvor det havde været muligt at skabe noget endnu bedre i en, så kan man ikke se bort fra den kendsgerning, at netop konkurrence-momentet har været stærkt medvirkende til at tvinge idrætsinteressen i vejret. Når KIF og KB skulle møde hinanden drog enhver fodboldinteresseret koldingenser af hus, for det var årets store kamp, som ingen ville gå glip af. Alene disse indbyrdes kampe betød også et dejligt økonomisk tilskud for begge klubber.

Efter denne store begivenhed fulgte et par rolige år, men i 1925—26 havde man fået samlet et fint hold, der blev kredsvinder. Med reserven var det følgende 12: Hans Spørensen, Henry Petersen, Vald.

KIF's 1. hold 1935. Bagest fra venstre: Lederen Iver Christensen, Pippenbring, Hans Dons, Rich. Henriksen, Emil Henriksen, Henry Petersen, aller bagest Markus Rudbech. Derefter H. Ryborg, Harald Jensen, Ludvig Nielsen, Arne Beyer, Sigurd From og Carlo Nielsen.

Hansen, Duus, Nister, Svend Lund, Skjønne-mand, Sartov, Blicher, Mikkelsen, Carlo Jensen og Fr. Lauridsen. I den første unionskamp blev Tønder slået på Esbjerg stadion 4—2, men i semifinalen om jyllandsmesterskabet, som også gjaldt oprykningen til mesterrækken, vandt Horsens med 3—2 efter omkamp. Allerede året efter var holdet igen kredsvinder, og den gang var oprykningsprogrammet endnu hårdere. I den første kamp mødte KIF Haderslev i Haderslev og vandt ret sikkert 2—0, hvorefter man på Vejen stadion skulle møde Esbjerg. Den sluttede 2—2 i den ordinære kamp, men i omkampen kom KIF meget stærkt med 3 mål, og så var 5—2-sejren en kendsgerning. Derefter var man en-

KIF's hold i 1937, der spillede sig op i mesterrækken og blev jyllandsmestre i mellemrækken. Bagest fra venstre: Træneren Franz Strehle, lederen A. de Place, Ejner Blond, Hans Dons, Peter Poulsen, Emil Henriksen, Detlef Knudsen, Poul Hauritz (udvalgsmedlem), Erik Hansen, Harald Jensen, Ludvig Nielsen, Richard Henriksen, Sigurd From og Carlo Nielsen.

KIF i 1938. Bagest fra venstre: Træneren J. Dahl, Svend Christensen, Adolf Johansen, Egon Knudsen, Ev. From, Juul Eriksen, Carlo Nielsen, Sig. From, Henry Petersen, Gunnar Thomsen, Emil Henriksen og Detlef Knudsen.

delig klar til semifinalen, der igen gjaldt oprykningen og den næstsidste hurdle før jyllandsmesterskabet.

Men KIF klarede den ikke. Modstanderen var Fredericia, der i Vejle vandt 3—2, og dermed rykkede ind i det forjættede land. Men spillerne masede ufortrødent på, heldigvis vidste de ikke, at KIF var kommet ind i den »onde

cirkel«, hvilket i denne forbindelse betyder, at holdet var stærkt nok til at blive kreds-vinder år efter år, men fuldstændig forladt af heldet i de altafgørende cupkampe. I 1927—28 blev Brande i den første unionskamp besejret med hele 6—1, men i den næste vandt Fredericia 3—2. Året efter — atter kreds-vinder, og denne gang var Sønderborg den første modstander.

Efter en brandkamp med forlænget spilletid var stillingen stadig uafgjort (2—2), og så måtte dommeren skride til lodtrækning, der blev vundet af modstanderen.

I 1929—30 kom Kolding IF dog alligevel en række op, ganske vist med JBU's hjælp, idet unionen dette år lod mellemrækken se dagens lys. KIF blev — selvfølgelig — kreds-vinder allerede første år, selv om der måtte omkamp til mod Horsens, før mesterskabet var hjemme. Så stod der igen oprykningskampe på programmet, og det gik, tør man nok sige, strygende i den

KIF's hold i 1942. Bagest fra venstre: Linievogteren Carlo Nielsen, Harald Hansen, Peter Poulsen, Preben Holm, Emil Henriksen, Svend Christensen, Ludvig Nielsen, Henry Petersen, Kaj Nielsen, Evald From, Georg Dreyer og Poul Nørregaard.

første. Sønderborg var modstanderen, og denne gang var der ingen diskussion om resultatet. KIF vandt en overlegen 7—1-sejr, og næste omgang var finalen om jyllandsmesterskabet for mellemrækken. AIA, Aarhus, var modstanderen på Horsens stadion, og efter en svagt spillet kamp sikrede KIF mesterskabet ved at vinde 5—3. Men oprykning blev det ikke til. Efter de dagældende regler skulle der spilles to kampe med nummer sidst i mesterrekkekredsen, og det var i dette tilfælde Haderslev, som vandt den første kamp 3—2, og da den anden sluttede 2—2, var KIF's skæbne også denne gang beseglet. — Siden man for første gang var blevet kredsvinder (i 1925—26), var der kun gået fire år, men alligevel havde KIF's førstehold været ude for store fornyelser, og jyllandsmesterska-

KIF's ynglingehold 1942—43, der blev kredsvinder ved at slå Fredericia Boldklub 5—3. Bagest fra venstre: Holger Skov, Arthur Weifenbach, Poul Rasmussen, Poul Mathiesen, Arne Mikkelsen, Svend Nielsen, Eigil Knudsen, John Terp, Verner Larsen, Henry Buhl og Albert Johansen.

bet i 1930—31, som var et smukt plaster på skuffelsen over den svigtende oprykning, blev vundet af følgende elleve: H. Blond, J. Pippenbring, H. Vestengaard, Hans Dons, Arne Beyer, Knud Dahl, Henry Petersen, Poul Hauritz, Henry Pedersen, Nis Nissen og Ejner Blond.

Der gik dog et år, før KIF igen figurerede som kredsvinder, og på Vejle stadion skulle man i den første kvalifikationskamp møde Aarhus Fodbold-Club. Ikke så få koldingensere har endnu kampen i frisk erindring, for der var fulgt ca. 1500 bysbørn med holdet til Vejle i håb om, at det nu endelig måtte lykkes at

bet i 1930—31, som var et smukt plaster på skuffelsen over den svigtende oprykning, blev vundet af følgende elleve: H. Blond, J. Pippenbring, H. Vestengaard, Hans Dons, Arne Beyer, Knud Dahl, Henry Petersen, Poul Hauritz, Henry Pedersen, Nis Nissen og Ejner Blond.

Der gik dog et år, før KIF igen figurerede som kredsvinder, og på Vejle stadion skulle man i den første kvalifikationskamp møde Aarhus Fodbold-Club. Ikke så få koldingensere har endnu kampen i frisk erindring, for der var fulgt ca. 1500 bysbørn med holdet til Vejle i håb om, at det nu endelig måtte lykkes at

Dette hold repræsenterede KIF i 1945 i den af Kolding byråd arrangerede ungdomsturnering for spillere mellem 18—21 år. Bagest fra venstre: Holger Skov, Poul Rasmussen, Vagn L. Pedersen, Poul Mathiesen, Jørgen Laumann, Eigil Knudsen, Lauge Nielsen, Svend Nielsen, Leif Diederichsen, Gunnar Jacobsen og Verner Larsen.

Detlef Knudsen.

Poul Sørensen.

KIF's hold i 1946. Bagest fra venstre: Kjeld Møller, Martin Tarp, Vagn L. Pedersen, Peder Jessen, Svend Christensen, Knud Høding, Poul Nørregaard, Ludvig Nielsen, Knud Laursen, Gunnar Jacobsen, Kaj Hansen.

komme i mesterrækken. KIF tabte imidlertid 2—3, men nederlag i disse kampe var man vant til, selv om denne var ekstra hård, dramatisk og spændende. Nej, det man husker den for, var dommeren, som helt synes at have taget parti for modstanderen.

Alligevel kom de to Kolding-klubber, KIF og KB, op i mesterrækken samme år. På sit delegeretmøde i foråret havde JBU bestemt, at mesterrækkerne skulle udvides, og det kom KIF til gode, men hele herligheden varede kun en enkelt sæson, så måtte KIF ud igen. Det var selvfølgelig en stor skuffelse, og der fulgte et par år, hvor man måtte reorganisere holdet. Men i sæsonen 35—36 havde man dog det mandskab parat, som var i stand til at flytte Kolding Idrætsforening op i mesterrækken. Det bestod af

følgende elleve: Sig. From, R. Henriksen, C. Nielsen, Erik Hansen, H. Jensen, L. Nielsen, E. Blond, H. Dons, P. Poulsen, E. Henriksen og D. Knudsen.

Holdet vandt sin mellemrækkekræds med 28 points for 15 kampe, og der blev scoret mål i massevis, 98 mod 14. Klubbens protokoller fortæller kun resultatet fra den første unionskamp, der blev vundet over Skovlund med 7—0 — sejrusrusen over jyllandsmesterskabet og oprykningen til mesterrækken var for stor til, at man tænkte på bagateller som historiskrivning. Nå, det vigtigste var vel også, at KIF var kommet i me-

sterrækken igen, og denne gang kommet for at blive: Den første sæson sluttede holdet på femtepladsen, og dermed havde man nået at spille sig ind i mesterrækkens tempo.

Fra oprykningskampen til mellemrækken i 1949. KIF—Vejle 6—1. Bagest fra venstre: Lederen Carl Thorup-Jensen, Kaj Ulm, Martin Tarp, Leif Diederichsen, Philip Hansen, Svend Christensen, Detlef Knudsen, træner, Poul Mathiesen, reserve, Erik Sørensen, Holger Christensen, Arne Petersen, Poul Christiansen, reserve, Bent Jensen, Børge Hansen og Ludvig Nielsen.

I 1939—40 kom Kolding Idræts-Forenings store sæson, der desværre faldt på et yderst uheldigt tidspunkt. Efterårsturneringen sluttedes på førstepladsen efter en lang række overbevisende resultater. Og lige så stærkt spillende var KIF i den jyske pokalturnering, hvor spillerne fejede al modstand til side, og nåede frem til finalen på Aalborg stadion. Her mødte man AaB's første divisionshold, der i overværelse af omtrent 4000 tilskuere sejrede med 4—1. Forinden havde KIF besejret Haderslev 5—1, Esbjerg 3—1, AGF's divisionshold 1—0 og Holstebro 3—2.

Sejrsmarchen blev fortsat i forårssæsonen, og da den var forbi, var KIF stadig placeret på førstepladsen, og det gav efter de dagældende regler en plads i 3. division. Glæden var selvfølgelig overvældende i Kolding, hvor interessen for fodbold var større end nogensinde før, men da besættelsen kom, faldt oprykningen til jorden, og KIF måtte trøste sig med et løfte fra JBU's ledende mænd om, at klubben ikke skulle blive glemt, når man efter krigen igen skulle til at inddele i divisioner — et løfte, som aldrig blev indfriet.

Spillerne tabte heldigvis ikke modet, og allerede i 1942 var KIF kredsvinder igen, men i Skanderborg tabtes kvalifikationskampen til Aalborg Chang om retten til at rykke ind i kreds 1 i danmarksturneringen. Changs sejr blev på 4—2. Kredsmesterskabet gav KIF ret til deltagelse i kampene om jyllandsmesterskabet, og det gik atter engang ud over AGF, som måtte træde til side for Kolding på holdets vej mod finalen. Denne blev spillet i Randers, men AaB var atter den stærkeste, selv om nordjyderne sejr denne gang kun blev på 3—1.

I 1943 sluttede holdet på 2. pladsen med samme pointstal som Vejle, der vandt rækken, og i 1944 blev det igen til en 2. plads, denne gang et points efter Horsens. Men dermed havde Kolding Idræts-Forening også foreløbig

Kolding byhold 1949 fra en kamp mod den norske venskabsby Drammen. Der blev spillet to kampe, den første vandt Kolding 3—0, den anden endte uafgjort 2—2. Bagest fra venstre: Valther Schmidt, Vidar, Georg Buhl, KIF, Vagn Lund Pedersen, KIF, Søren Vindinge, KB, Philip Hansen, KIF, og lederen Detlef Knudsen. Derefter Knud Høding, KIF, Sv. Petersen, Vidar, Bent Jensen, Leif Diederichsen, Henry Buhl og Kaj Nielsen, alle KIF.

kulmineret, og en mere »adstadig« tilværelse i jyllandsserien begyndte. Man kunne se tilbage på en række store år, hvor et mandskab, der parrede teknik med forbilledlig fighterånd og et strålende kammeratskab, havde skabt ry om klubbens navn.

Ved generalforsamlingen i januar 1946 trak fodboldafdelingens mangeårige, fortrinlige formand, uddeler A. de Place, sig tilbage, og maskinassistent Poul Hauritz blev valgt til at løfte den tunge arv efter de Place. Fodboldafdelingens sekretær, Detlef Knudsen, patog sig også hvervet som træner, og da mesterrækkeholdet kun havde samlet 7 points sammen fra efteråret, ventede der ham en drøj tårn. Heldigvis var spillematerialet til stede, og da spillerne også var villige til at komme, gik det straks bedre i foråret. 16 points fik man ialt, og det rakte til en 3. plads. Af årets begivenheder er der grund til at hæfte sig ved to privatarrangementer på Kolding stadion. I det første fik KIF en alvorlig afklapsning af AB, der med hele sit divisionshold var på besøg — det blev 12—1 til studenterne, medens »Lyn« fra Oslo, der kom med 3 landsholdspillere, måtte nøjes med en beskeden 4—3-sejr. Her var KIF dog også forstærket med enkelte AGF'ere.

Iøvrigt havde man den glæde, at mesterrækkeholdets centreforward, Vagn Lund Pedersen, blev udtaget til jyllandsholdet, der spillede mod Fyn i Odense. Vagn Lund Pedersen, der er den populære anfører på holdet i dag, er dog ikke den eneste KIF'er som har prøvet denne værdighed. Af tidligere »JBU-spillere« må nævnes P. Wergeltoft, Johannes Lund, Peter Poulsen, Gunnar Rasmussen, Svend Christensen og Ludvig Nielsen.

Forårets fine træningsarbejde efterfulgtes af et tilsvarende i efteråret, og det fik sin belønning. I den hårde konkurrence nåede man alligevel med 12 points at overvinde på førstestapladsen i sydkredsen. Alt tydede på, at succes'en ville fortsætte i foråret; i de første kampe gik det efter forventning, men da et par hårde og dramatiske kampe mod Fredericia og Esbjerg var overstået, havde KIF pludselig en lang række af sine bedste spillere på skadelisten, og så måtte man se førstestapladsen fortone sig bort. Men en placering som nr. 3 er nu heller ikke at kimse af.

Sæsonen 1947—48 blev ikke af samme gode kvalitet. Med 7 points var man, da efteråret var forbi, i kedelig nærhed af farezonen, men der blev gjort et ihærdigt stykke arbejde med vinter- og forårstræningen, og de første træningsresultater var endda over forventning. Divisionsholdene fra Vejen og Odense KFUM blev besejret med henholdsvis 4—1 og 4—2, men alligevel blev det kun til en samlet points-høst på 11 points, og det gav KIF en 7. plads. Dette års store internationale begivenhed var iøvrigt kampen mod det professionelle engelske hold, Hull City. Det var første gang man i Kolding bandt an med et så stort arrangement. Englænderne gjorde en glimrende propaganda for spillet, og selv om KIF havde forstærket sit hold med divisionsspillere fra AGF og OB, vandt englænderne med 5—1.

Samme efterår oprettede fodboldafdelingens venner en støtteforening, som man senere har haft stor glæde af. Medlemmerne betaler 1 kr. for en vunden og 50 øre for uafgjort kamp for KIF's førstehold, men i efteråret 1948 kunne man ikke beskyldte førsteholdsspillerne for at trække for store vekslers på medlemmernes generøsitet. Sammenlagt kom de af med 3,50 kr., hvilket omsat i en sportslig målestok vil sige det samme som 7 points.

Nedrykningsfare kunne der dog ikke blive tale om, idet Vejle lå uhjælpe ligt i bunden med kun 1 points for 9 kampe. Dette gjorde, at man til en vis grad kunne tillade sig at negligere mesterrækkeholdet og i stedet koncentrere sig om A-holdet, der lå til at blive kredsvinder.

Dette blev forstærket på et par pladser, og resultatet blev da også, at holdet blev kredsvinder, og fra næste sæson rykkede op i mellemrækken — KIF havde endelig fået det så hårdt tiltrængte mellemrækkehold, hvorfra førsteholdets reserver skulle hentes.

På forårsgeneralforsamlingen var fodboldudvalgets formand, Poul Hauritz, trådt tilbage på grund af manglende tid, og i stedet valgtes fabrikant Poul Sørensen, medens Detlef Knudsen forblev som sekretær. Førsteholdet sluttede iøvrigt på 9. pladsen med 13 points, men nedrykningsfare var der aldrig tale om — man havde hele tiden Vejle Boldklub at holde sig til.

Fra efteråret 1949 havde den professionelle træner, Børge Jepsen, overtaget seniorafdelingens træning, og for mesterrækkeholdets vedkommende var starten særdeles lovende. Efter 5 kampe stod man med 8 points, men så blev det heller ikke til mere, og det så faktisk for det nye mellemrækkehold alt andet end lyst ud. Det sluttede på sidstestapladsen med 3 points. Og foråret kom til at stå i de »betændte« nerver tegn. Først i den næstsidste kamp sikrede mesterrækkeholdet sig sin forbliven i jyllandsserien, og mellemrækkeholdet fik først »skindet på næsen« i den allersidste turneringskamp.

Til gengæld var KIF's resultater i cupturneringen ligefrem sensationelt gode i efteråret 1950. Brande blev på udebane slået 3—1, i 2. omgang måtte AaB's divisionshold på Kolding stadion lade livet med et 0—2-nederlag, og i 3. omgang blev Freja slået i Aalborg med 3—0. Derefter var KIF fremme til semifinalen, der skulle afvikles i Esbjerg mod byens 1. divisionshold. Her blev der sat en stopper for sejrsmarchen, idet EfB vandt med 7—2. Desværre stod de ordinære turneringsresultater ikke mål med cupresultaterne. Ganske vist var 9 points og en vinterplacering som nr. 6 ganske hæderligt, men alligevel ikke en norm for, hvad Kolding Idræts-Forenings førstehold af i dag er værd. Mellemrækkeholdet synes at have svært ved at klare sig. Ved efterårets slutning lå det med kun 2 points som en klar nummer sidst.

Af førsteholdsspillerne i dag har vi allerede nævnt Vagn Lund Pedersen. Den store målsluger i angrebet er Martin Tarp, og holdets utrættelige slider, højre halfback Knud Høding. Af holdets ungdom må nævnes venstre half, Erik Sørensen, centrehalf Bent Jensen, højre back Leif Nørgaard og venstre innerwing Kjeld Møller. Men mange unge, lovende spillere venter på at komme frem. Klubbens store ungdomsafdeling skulle være en sikker garanti for, at Kolding Idræts-Forening ikke kommer i nød med det første.

1. holdet fra 1930. Billedet er taget på Silkeborg stadion før kampen mod Holstebro, som efter en god dyst endte 2—2. Bagest fra venstre: Heyhoe, V. Hansen, S. Leth, Aa. Randlev, J. P. Pedersen, Aa. Sørensen, Kr. Gjølbø, M. Edmonsøn, Aa. Pedersen, V. Olsen og A. Henriksen.